

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/47/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416010081
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1416010081.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zuzany Molnárovej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obžalovaného T. A. pre prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona o odvolaní Okresnej prokuratúry Bratislava IV proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/30/2016 z 20. apríla 2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. mája 2016 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému

T. A., M.. XX.XX.XXXX F. Q., Q. Q., R. M.
F., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Bratislava, od
12. 01.2016

u k l a d á

podľa § 294 ods. 1 Tr. zákona, § 36 písm. l/, písm. n/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č.k. 2T/30/2016-170 z 20. 04.2016 bol obžalovaný T. A. uznaný vinným z prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

si presne neustáleného dňa zadovážil a do dňa 13.januára 2016 do času 00.35 hod. v Q. na ulici F. č. XX v letnej kuchyni rodinného domu bez príslušného povolenia a oprávnenia prechovával sedem kusov nábojov kal. 12 značky N., laborovaných hromadnou strelou s priemerom brokov 2 mm, jeden kus náboja kal. 12 zn. K., laborovaný s hromadnou strelou s priemerom brokov 3,5 mm, jeden kus náboja kal. 16 zn. S&B, laborovaný hromadnou strelou s priemerom brokov 3,5 mm a do 13.januára 2016 do času 13.30 hod. v Q. na ulici F. č. XX v letnej kuchyni rodinného domu bez príslušného povolenia a oprávnenia prechovával štyri kusov nábojov kal. 22 C. rifle a jeden kus náboja cal. 22 P., pričom všetko uvedené strelivo môže podľa § 12 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive nadobudnúť do

vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, držiteľ zbrojnej licencie alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz.

Za to mu bol postupom podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. l/, n/, § 37 písm. m/, § 54 Tr. zák. uložený trest povinnej práce vo výmere 200 (dvesto) hodín.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podľa § 309 ods. 1 Tr. por. podala odvolanie okresná prokurátorka do výroku o treste v neprospech obžalovaného, ktoré písomne zdôvodnila konštatujúc: „S argumentmi okresného súdu sa nestotožňujem a uložený trest považujem za neadekvátny a neprimerane mierny. Pri úvahách o treste povinnej práce je potrebné zohľadniť v zmysle Trestného zákona nielen okolnosti skutku ale aj osobu obžalovaného. Mám zato, že v tomto prípade uloženie trestu povinnej práce neodôvodňuje osoba obžalovaného, čo je zrejmé z jeho odpisu registra trestov, v ktorom má 4 záznamy. Naposledy mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T 35/15 zo dňa 27.03.2015, právoplatným dňa 22.04.2015 podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom v trvaní 2 roky 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky, tj. do 22.04.2017. Z uvedeného vyplýva, že tak ako predchádzajúce odsúdenia ani plynutie skúšobnej doby podmieneného odsúdenia nemalo vplyv na zmenu správania sa obžalovaného na slobode. Domnievam sa tiež, že závažnosť skutku nie je možné bagatelizovať, pretože neoprávnene prechovával strelivo a bez ohľadu na aký účel bolo strelivo prechovávané, je uvedené spojené s rôznymi rizikami, o ktorých sa nie je potrebné bližšie zmieňovať, nakoľko tieto sú všeobecne známe. Tu poukazujem tiež na to, že nie všetko strelivo vydal obžalovaný dobrovoľne /ďalších 5 nábojov sa našlo až pri následne vykonanej domovej prehliadke/. V registri priestupkov má 1 záznam za majetkový priestupok....S poukazom na uvedené mám za to, že to sú konkrétne skutočnosti, z ktorých je zrejmé, že ani predchádzajúce odsúdenia a tiež postihnutie v priestupkovom konaní nezjednali u obž. T. A. nápravu a nemali na neho výchovný vplyv a preto považujem prvostupňovým súdom uložený trest povinnej práce za neprimerane mierny. Tu poukazujem najmä na § 34 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.“

Na podklade zdôvodneného návrhu, aby odvolací zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste z dôvodu jeho neprimeranosti a uložil obžalovanému trest odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia pri spodnej hranici trestnej sadzby.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupca krajskej prokuratúry pridržiavajúc sa písomných dôvodov odvolania, navrhol rozsudok súdu I. stupňa zrušiť vo výroku o treste a obžalovanému uložiť trest nepodmienečne tak, ako bolo písomne navrhnuté.

Obhajca obžalovaného predniesol: „Ja považujem rozsudok I. stupňa za správny a zákonný. Čo sa týka trestu, ktorý bol uložený, tento považujeme za primeraný. Trest sám o sebe nemá pôsobiť represívne ale predovšetkým výchovne a tento trest takým je. Dávam do pozornosti, že nájdené náboje neboli získané trestným činom ani za účelom páchania trestnej činnosti a preto navrhujeme odvolanie prokuratúry ako nedôvodné zamietnuť.“

Obžalovaný uviedol: „Ja sa pridržiavam toho, čo povedal môj obhajca. To čo sa stalo ľutujem, ja si to uvedomujem a myslím, že trest, ktorý mi bol uložený je trestom dostačujúcim.“

Krajský súd na podklade riadne a včas podaného odvolania okresným prokurátorom v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal napadnutý rozsudok.ñ

Vzhľadom na obsah uvedeného ustanovenia odvolací súd na základe revízného princípu, ktorého rozsah je determinovaný práve týmto ustanovením preskúmal všetky výroky, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ale preskúmal aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo tomuto napadnutému výroku a tiež prihliadol aj na chyby, ktoré síce odvolaním vytykané neboli, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie mimoriadneho opravného prostriedku t.j. dovolania (§ 371 ods. 1 Tr. por.) a dospel k záveru, že odvolanie okresnej prokurátorky je dôvodné a argumenty v ňom uvádzané akceptovateľné.

Podľa § 36 písm. l/ a písm. n/ Tr. zák. platí:
Poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel'

l/ priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval,
n/ napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, alebo ...

Podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. platí:

Príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel'

m/ bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať, ...

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák.: Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák.: Ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Z ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. vyplýva:

(2) Súd zaradiť páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu b) so stredným stupňom strázenia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil nasledovné:

Okresná prokuratúra Bratislava IV podala pod č. k. 1Pv 26/16/1104-33 dňa 08.03.2016 obžalobu na obžalovaného T. A. pre prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák.

Čo sa týka obžalovaného T. A. tento na hlavnom pojednávaní prioritne prejavil záujem o uzatvorenie dohody o vine a treste, čo prokurátor odmietol a následne po poučení súdom podľa § 257 ods. 1 Tr. por. vyhlásil, že sa cíti byť vinným a zároveň na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por. odpovedal „áno“ a následne súd prvého stupňa uznesením rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Tr. por. rozhodol, že v rozsahu priznania sa obžalovaného nebude vykonané dokazovanie o vine s tým, že budú vykonané dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

Po vykonaní dokazovania v naznačenom smere prvostupňový súd hlavné pojednávanie prerušil za účelom aplikácie § 353 ods. 3 Tr. por. a po predložení správy od probačnej a mediáčnej úradníčky, pokračoval v hlavnom pojednávaní a rozhodol napadnutým rozsudkom.

Vzhľadom vyhlásenie obžalovaného, že je vinný a prijatí tohto vyhlásenia súdom potom správne postupoval, keď uznal obžalovaného T. A. vinným podľa podanej obžaloby a krajský súd dodáva, že vyhlásenie obžalovaného a následne prijatie tohto vyhlásenia o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné ani odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Táto skutočnosť neumožňuje odvolaciemu súdu z podnetu podaného odvolania meniť priznaný skutkový stav ani právnu kvalifikáciu, nakoľko proti takémuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť, uznesenie je právoplatné, vykonateľné a preto ho nemôže meniť ani odvolací súd v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Vzhľadom na správne zistený skutkový stav a plnú trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného nepochybil okresný súd, keď konanie obžalovaného právne posúdil ako prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. a takto uznal obžalovaného vinným.

Prvostupňový súd vyhlásenie prijal a zároveň rozhodol, že vo vzťahu k priznanému skutku dokazovanie nebude vykonané a rozhodol o vykonaní dôkazov súvisiacich s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

S poukazom na vyššie uvádzané potom zákonne a vecne správne okresný súd rozhodol o vykonaní dôkazov súvisiacich s výrokom o treste a oboznámil: výpis z evidencie priestupkov, spis Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/35/2015, trestný rozkaz zo dňa 27.03.2015, právoplatný dňa 22.04.2015,

probačný spis konajúceho súdu sp. zn. Pr 64/2015, predvolanie na probáciu na deň 10. marca 2016 a spis Krajského súdu Bratislava sp. zn. 1T/47/1998, rozsudok zo dňa 11.04.1999 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 21. októbra 1999, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 21. októbra 1999.

Prioritne krajský súd konštatuje, že úvahy okresnej prokurátorky týkajúce sa druhu uloženého trestu, ktorý považuje za neprimerane mierny, je nutné považovať za správne.

Teda krajský súd v rozsahu podaného odvolania okresnou prokurátorkou s argumentáciou v ňom uvádzanou sa stotožňuje a zhodne konštatuje, že trest uložený súdom prvého stupňa nie je trestom dostatočným, tj. trestom, ktorý by zohľadnil všetky skutočnosti a okolnosti prejednávanej trestnej veci ako aj osobu obžalovaného T. A..

Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd nedostatočne prihliadol najmä na jednotlivé hľadiská ukladania trestov vyplývajúce z ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zák., ktorými sú spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútka, príťažujúce, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatela, jeho rodinné pomery a možnosti jeho nápravy.

Súd prvého stupňa nedostatočne posúdil a vyhodnotil nasledujúce fakty: Obžalovaný sa svojim konaním, ktorým v letnej kuchyni rodinného domu bez povolenia a oprávnenia prechovával strelivo v počte 14 kusov, ktoré podľa zák. č. 190/2003 Z. z. môže mať v držbe len oprávnená osoba spĺňajúca podmienky citovaného zákona, dopustil prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. tj. nekontrolovateľného držania streliva. Ide o ohrozovací trestný čin, pri ktorom postačuje hrozba abstraktného a z hľadiska času vzdialeného nebezpečenstva.

Uvedené v nadväznosti na osobu obžalovaného nedávalo dostatočný základ na uloženie trestu povinnej práce (§ 54 Tr. zák.) z týchto dôvodov: obžalovaný T. A. má v odpise registra trestov 4 záznamy, čo znamená, že sa v minulosti dostal do rozporu so zákonom, pričom sa jednalo o rôznu aj závažnú trestnú činnosť násilného aj majetkového charakteru a preto je nutné konštatovať existenciu príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák.

Z pohľadu rozhodovania odvolacieho súdu vo výroku o treste sa významnými javia ostatné dve odsúdenia a to v poradí ako sú zaznamenané v odpise:

3) rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1T/47/1998 z 11.04.1999 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3To/43/1999 z 21.10.1999 bol obžalovaný uznaným vinným z trestného činu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do III. nápravno-výchovnej skupiny a uložený trest vykonal dňom 20.07.2007 a

4) trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV z 27.03.2015 sp. zn. 3T/35/2015, právoplatným 22.04.2015 bol uznaný vinným z prečinu podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov, ktorého výkon bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky tj. do 22.04.2017 s probačným dohľadom a uloženým obmedzením spočívajúcim v povinnosti zamestnať sa v skúšobnej dobe, alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Vo vzťahu k uloženej povinnosti z predchádzajúceho odsúdenia nie je žiadnym hodnoverným spôsobom preukázaná snaha obžalovaného naplniť uloženú povinnosť tj. zamestnať sa v skúšobnej dobe, alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie a to v období od právoplatnosti rozhodnutia (22.04.2015) do času jeho vzatia do väzby (12.01.2016). Navyše je nutné konštatovať, že prejednávanej trestnej činnosti sa dopustil počas plynutia skúšobnej doby predchádzajúceho odsúdenia, ktorá plynie do 22.04.2017.

Na podklade rozobratého sa potom skutočne uložený trest povinnej práce javí trestom nedostatočným a neprimerane miernym, ktorý podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne nezabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným a tomuto nezabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti.

Z rozvedeného je nepochybné, že obžalovaného T. A. od spáchania prejednávanej prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. neodradila ani konkrétna hrozba výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko skutku sa dopustil ani nie po roku od právoplatnosti trestného rozkazu sp. zn. 3T/35/2015.

Za týchto podmienok potom krajský súd na rozdiel od úvah okresného súdu nemal žiadne relevantné argumenty, na základe ktorých by mohol dospieť k zhodnému záveru s prvostupňovým súdom, že na ochranu spoločnosti, prevýchovu obžalovaného T. A. a odradenie iných páchatel'ov od páchania trestnej činnosti, postačí uložený trest povinnej práce vo výmere 200 hodín, keď túto zákonnú požiadavku nespĺnila ani hrozba nariadenia výkonu trestu, ktorý bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu do 22.04.2017.

V nadväznosti na vyššie uvedené odvolací súd pri už zistenej príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. zistil aj poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. 1/ Tr. zák., ktorá spočíva v priznaní sa a úprimnom oľutovaní trestného činu a podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. v zmysle napomáhania pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, ktoré aj sám aplikoval a tieto akceptovala aj okresná prokurátorka.

V správaní obžalovaného boli teda zistené dve poľahčujúce okolnosti a jedna príťažujúca okolnosť a preto bolo nutné v jeho prípade konštatovať prevahu poľahčujúcich okolností nad príťažujúcou a tým aj pri ukladaní trestu zákonom stanovenú trestnú sadzbu pre prečin, pre ktorý bol uznaný vinným (1 rok až 5 rokov) postupom podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. upraviť, teda znížiť jej hornú hranicu o jednu tretinu a potom ukladať trest v rámci rozpätia 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov.

Majúc na zreteli vyššie uvedené zásady pre ukládanie trestu, ako aj účel trestu vyplývajúci z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zákona, ktorým je ochrana spoločnosti pred obžalovaným spočívajúca v tom, že sa mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorenie podmienok na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a okolnosť, aby uložený trest súčasne iných odradil od páchania trestných činov a zároveň vyjadroval morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, zohľadňujúc zjavne nepriaznivú prognózu nápravy obžalovaného prameniaca najmä zo skutočnosti, že sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti, od spáchania ktorej ho neodradila ani hrozba trestu, ale ani predchádzajúci výkon nepodmienečného (citeľného) trestu odňatia slobody, krajský súd dospel k záveru, že trest na samej dolnej hranici upravenej trestnej sadzby je trestom primeraným, zákonným aj spravodlivým.

V žiadnom prípade ale, práve vzhľadom na nepriaznivú prognózu nápravy obžalovaného, ako to už bolo vyššie uvedené, nebolo možné dospieť k záveru, že by na jeho nápravu a na ochranu spoločnosti postačoval trest povinnej práce. V prejednávanej veci krajský súd nevzhladol žiaden dôvod, pre ktorý by na predchádzajúcu kriminálnu minulosť obžalovaného nemal prihliadať.

Prihliadnuc na vyššie uvedené, berúc do úvahy aj znenie ustanovenia § 49 Tr. zák., krajský súd na podklade odvolania okresnej prokuratúry pristúpil k zmene rozsudku vo výroku o treste v neprospech obžalovaného T. A. a tomuto uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov (uložený na dolnej hranici trestnej sadzby), na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.), pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na vyššie rozvedené odvolací súd rozhodol tak ako je citované vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.